



Butlletí del Consell General

Núm. 18/2009

Casa de la Vall, 13 d'agost del 2009

SUMARI

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Admissió a tràmit i publicació del **Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

2.2 Proposicions de llei

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal**, i obertura del termini de presentació del criteri del Govern. *pàg. 6*

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 13 d'agost del 2009, ha examinat el document que li ha tramès el M.I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 10 d'agost, sota el títol **Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig, per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 25 d'agost del 2009, a les 12.00h.
3. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies 14, 17, 18, 19, 20, 21, 24 i 25 d'agost del 2009, als efectes de poder presentar esmenes, per raons d'urgència.
4. D'acord amb l'article 40 de la Constitució, la disposició derogatòria té rang qualificat.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 13 d'agost del 2009

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Projecte de llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal

Exposició de motius

L'evolució de la crisi financera i econòmica internacional i la reunió del G20 el 2 d'abril del 2009 a Londres han assenyalat una clara voluntat de la comunitat internacional adreçada a avançar en la transparència de l'activitat financera. Aquesta voluntat comporta una correlativa pressió sobre els països que no disposin de normes i procediments adreçats a fer possible i facilitar l'intercanvi d'informacions tributàries i fiscals a la demanda.

En aquest escenari internacional el Consell General assumeix, amb l'adopció de la present llei, la "Declaració del Principat d'Andorra", que l'aleshores cap de Govern Albert Pintat Santolària va signar a

París en data 10 de març del 2009. Declaració que suposava un ferm compromís d'establir ràpidament acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal que permetin l'intercanvi, a la demanda de les autoritats dels Estats concernits, recollint els principis del model OCDE d'acords d'intercanvi d'informació.

La Declaració del Principat d'Andorra del 10 de març del 2009, que va permetre que l'OCDE deixés constància oficial, el mes d'abril del 2009, que Andorra s'havia compromès a fer evolucionar el seu marc legal, deia així:

"... el Principat d'Andorra és conscient que la seva legislació ha de ser prèviament reformada amb la finalitat d'aixecar el secret bancari en casos d'intercanvi d'informacions en el marc d'acords bilaterals d'intercanvi d'informacions fiscals convinguts amb els seus interlocutors.

Està disposat a agafar aquesta via i a fer aprovar pel Govern un projecte de llei en aquest sentit abans del primer de setembre del 2009, en vistes a una adopció pel Parlament andorrà, el més tard el 15 de novembre del 2009. El Principat d'Andorra proposarà aleshores als seus interlocutors, i en primer lloc a França, la signatura en aquella mateixa data d'un acord bilateral d'intercanvi d'informacions fiscals."

L'evolució dels treballs de l'OCDE i del conjunt de la comunitat internacional en el període abril-juliol 2009 i la preparació de la nova reunió del G20 que se celebrarà als Estats Units d'Amèrica el 24 de setembre del 2009 aconsellen avançar ràpidament en l'acompliment dels compromisos establerts a París el 10 de març del 2009.

Amb aquesta voluntat el Consell General adopta la present llei destinada a una modificació parcial de la normativa que protegeix el secret professional i, en conseqüència, el secret bancari.

La llei estableix així una nova modulació del secret bancari que, tal i com ja té declarat el Tribunal Constitucional en el seu Aute de 13 de juliol del 2001, "... no és ni molt menys absolut a Andorra, ni únicament pot ser aixecat per l'article 145 del Codi penal."

Cal recordar que la llei 11/2005, de 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments d'estalvi en forma de pagament d'interessos, ja té establert l'intercanvi d'informació.

Alhora, la llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners

o valors producte de delinqüència internacional, del 29 de setembre del 2000, ja va introduir en la legislació andorrana -mitjançant les disposicions finals primera i segona- el reconeixement de l'intercanvi d'informació en matèria tributària.

D'altra banda la Llei estableix clarament una exoneració de responsabilitat, judicial i extrajudicial, dels dirigents i apoderats de les entitats bancàries i financeres que trametin informació dels seus clients a la demanda de l'autoritat financera andorrana en el marc dels convenis d'intercanvi d'informació.

De fet en aquesta Llei s'està recollint i precisant diverses disposicions que ja existien en l'ordenament jurídic andorrà.

Tal era el cas de l'exoneració de cap mena de responsabilitat judicial que ja apareixia en l'article 4 de la Llei del règim disciplinari del sistema financer, després de la modificació establerta en la Llei 14/2003 del 23 d'octubre.

I també cal tenir present, com a antecedent legislatiu, el redactat inicial de l'article 50 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional, que exonerava els subjectes obligats i el seu personal de qualsevol responsabilitat, de tot tipus, per causa de violació de les normes del secret i confidencialitat tant de caràcter general com de caràcter contractual.

Amb la present Llei es tracta ara d'adoptar les disposicions de l'article 26 del Conveni marc de l'OCDE, que ha esdevingut ja el dret comú de la cooperació internacional.

Aquest article estableix les modalitats dels intercanvis d'informació entre els estats contractants, amb unes regles estrictes de confidencialitat i secret.

Comporta que, abans de la seva aplicació, l'estat que no ho hagi fet encara ha de modificar la seva legislació o les seves pràctiques administratives que representen un obstacle per a una correcta aplicació dels principis establerts.

La Llei té també present la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets de l'home, que s'ha pronunciat reiteradament sobre la invalidesa de les proves obtingudes en procediments administratius tributaris si són emprades amb la finalitat de perseguir penalment al contribuent requerit.

Aquest és el sentit de diverses disposicions de la Llei. L'apartat d) de l'article 5, estableix així com una limitació de l'intercanvi d'informació que es volgués obtenir la informació que l'Estat peticionari no pogués obtenir en virtut de la seva pròpia legislació als efectes de l'aplicació de la seva legislació tributària.

D'igual manera el darrer paràgraf de l'article 8 assenyala clarament que el procediment establert, que és administratiu, no suposa cap menyscabament ni exclusió de les garanties del procediment penal andorrà, que es mantenen a tots els efectes.

Formalment aquesta Llei s'estructura en vuit articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i tres disposicions finals.

Es tracta d'un text senzill, que recull en el seu articulat l'evolució dels estàndards internacionals en matèria de cooperació internacional en la transparència de l'activitat financera i la cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal.

La finalitat de la Llei és també que Andorra pugui estar en situació, el 24 de setembre del 2009, de presentar a l'OCDE i a la comunitat internacional una clara i concreta evolució en l'assumpció dels seus compromisos de fer possible una cooperació en l'intercanvi d'informació fiscal a la demanda.

Finalment, la necessitat d'avançar cap a la transparència en un altre aspecte de l'activitat financera no menys important que el fiscal, com és l'exercici de la supervisió en base consolidada de grups bancaris internacionals, ha aconsellat la inclusió en la Llei d'una disposició addicional en la qual es completa la regulació ja iniciada sobre aquesta matèria per l'article 9 de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Es tracta de garantir la seguretat jurídica i l'estabilitat estructural en les polítiques de cooperació amb supervisors prudencials d'altres països, delimitant els aspectes essencials d'aquestes col·laboracions i els requisits als quals es troben sotmeses. El text s'inspira en l'article 45 de la Directiva 2006/48/CE, de 14 de juny del 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit, i el procediment per fer-les efectives respectant els legítims drets dels interessats i de les entitats bancàries afectades.

Aquesta Llei confirma així, tal i com es diu en el darrer paràgraf de la Declaració del 10 de març del 2009, que el Principat d'Andorra desitja mantenir amb l'OCDE i els seus estats membres una relació, que es fonamenta en el respecte i la mútua confiança, que li permeti una adaptació progressiva de la seva legislació als estàndards internacionals més exigents.

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta Llei regula els principis generals d'aplicació en el marc de l'intercanvi d'informació en matèria fiscal entre el Principat d'Andorra i els Estats, amb els quals s'atorga ja sigui un acord d'intercanvi d'informació, a nivell administratiu, en matèria fiscal

o bé un conveni de doble imposició, amb clàusules d'intercanvi d'informació. La Llei segueix el model de conveni fiscal redactat per l'Organització de Cooperació i de Desenvolupament Econòmic (OCDE), i recull, com a principis inspiradors i alhora ordenadors, els que estableix l'article 26 d'aquell model de conveni, en el seu text de 17 de juliol del 2008.

Article 2. *Impostos objecte de l'intercanvi d'informació*

L'intercanvi d'informació en matèria fiscal s'aplica als impostos definits en cada respectiu conveni d'intercanvi d'informació o de doble imposició, seguint sempre les condicions prescrites en el model de conveni redactat per l'Organització de Cooperació i de Desenvolupament Econòmic (OCDE), en el seu text de 17 de juliol del 2008.

Article 3. *Definicions*

Als efectes de la present Llei i dels acords d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, així com dels convenis de doble imposició que s'atorgaran en execució de la mateixa:

- a) L'expressió autoritat competent designa el ministeri del Govern d'Andorra encarregat de les finances.
- b) El terme persona designa una persona física o una persona jurídica o qualsevulla agrupació d'aquestes persones.
- c) El terme informació designa qualsevol fet, declaració, document o fitxer, sigui quina sigui la seva forma.

Article 4. *Petició d'intercanvi d'informació en matèria fiscal*

La petició d'informació formulada per una Part contractant és el més detallada possible i precisa, per escrit, almenys:

- a) La identitat i el domicili de la persona objecte del control o de l'enquesta.
- b) El període objecte de la petició.
- c) La natura de la informació sol·licitada.
- d) La finalitat per a la qual, en aplicació de la normativa fiscal de la Part requirint, es demanen les informacions.
- e) Els motius i els elements que permeten pensar que la informació sol·licitada pugui previsiblement resultar d'interès per a l'administració i l'aplicació de les disposicions fiscals de l'Estat peticionari, en relació a la persona mencionada a l'apartat a).
- f) Els motius i els elements que permeten pensar que la informació sol·licitada està a l'abast de l'autoritat

competent o en la seva possessió o bé que pugui ser obtinguda per una persona que es troba sota la seva jurisdicció.

g) En la mesura en que siguin coneguts, el nom i la direcció de la persona de la qual es pot pensar que tindria en la seva possessió o al seu abast la informació sol·licitada.

h) Una declaració que certifiqui que la petició és conforme a les disposicions legislatives i reglamentàries així com a les pràctiques administratives de l'Estat peticionari.

i) Una declaració que certifiqui que l'Estat peticionari ha utilitzat, per obtenir la informació sol·licitada, tots els mitjans disponibles en el seu propi territori, salvat aquells que li puguin comportar dificultats desproporcionades.

L'autoritat competent acusa recepció de la demanda de l'Estat peticionari i porta a terme totes les actuacions necessàries per a transmetre la informació sol·licitada en els més breus terminis.

En el cas que la informació sol·licitada per l'Estat peticionari no es trobi directament a l'abast de l'autoritat competent andorrana, aquesta adopta totes les mesures adequades de recerca de la informació amb la finalitat de respondre a la demanda administrativa, fins i tot en el cas que l'autoritat competent andorrana no necessiti aquesta informació en el marc de la seva pròpia legislació fiscal.

L'autoritat competent andorrana ostenta la potestat d'obtenir i transmetre, atenent a una petició, la informació de la qual disposen les entitats bancàries i financeres que tenen la seva seu social, o un establiment legalment autoritzat, en el territori andorrà. La tramesa d'aquesta informació per part de les entitats bancàries andorranes, en el marc dels procediments regulats per aquesta Llei, no comporta ni constitueix una violació del secret professional ni tampoc conculca les restriccions sobre revelació d'informació i, consegüentment, no comporta responsabilitat de cap tipus, ni de caràcter general ni de caràcter contractual.

Article 5. *Limitacions a l'intercanvi d'informació*

Les disposicions de l'article 4 no es poden interpretar en el sentit d'imposar a l'Estat andorrà l'obligació de:

- a) Adoptar mesures administratives que deroguin la seva legislació i la seva pràctica administrativa.
- b) Comunicar informació que no podria ser obtinguda en base de la seva legislació o dins el marc de la seva pràctica administrativa normal.
- c) Comunicar informació que desvetllaria un secret comercial, industrial, professional o un procediment

comercial, així com informació la comunicació de la qual seria contrària a l'ordre públic.

d) Obtenir o proporcionar informació que l'Estat peticionari no pogués obtenir en virtut de la seva pròpia legislació, als efectes de l'administració o l'aplicació de la seva legislació tributària, o en resposta a un requeriment vàlid realitzat en circumstàncies similars per l'Estat andorrà.

Les limitacions enumerades no poden fonamentar-se únicament en la manca d'interès de l'Estat andorrà, en el marc de la seva pròpia legislació fiscal.

Article 6. Confidencialitat

La informació tramesa a l'Estat peticionari en aplicació de la present Llei roman confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació de la legislació interna d'aquell Estat, i només serà comunicada a les persones i autoritats, inclosos els tribunals i els òrgans administratius, competents en la determinació o el cobrament dels impostos definits en l'acord d'intercanvi d'informació o en el corresponent conveni de doble imposició, respecte dels procediments relatius a aquests impostos o per les reclamacions o les resolucions de recursos relatius als mateixos.

Aquestes persones o autoritats només poden utilitzar la informació amb la finalitat assenyalada. No obstant això, poden desvetllar aquesta informació en el decurs de procediments judicials públics o en resolucions judicials.

Article 7. Despeses

L'Estat peticionari satisfà a l'Estat andorrà les despeses directes que comporti proporcionar la informació objecte de la petició.

La definició de despesa directa exclou les despeses d'administració ordinària així com les despeses generals que es deriven de l'examen i el tractament de la petició d'informació formulada per l'Estat requirent.

Article 8. Procediment de notificació i d'oposició

Una vegada rebuda i qualificada positivament per l'autoritat competent andorrana, després de la verificació de les condicions que estableix l'article 4, la petició d'intercanvi d'informació en matèria fiscal es notifica a la persona concernida, en la forma prevista al Codi de l'Administració. A l'ensems, la petició es notifica, en la mateixa forma, a la persona posseïdora de la informació sol·licitada, si procedeix.

En els tretze dies naturals posteriors a la notificació, tant la persona concernida com la posseïdora de la informació poden formular davant de l'autoritat competent un recurs d'oposició degudament

motivat. L'autoritat competent dicta la seva resolució en els tretze dies naturals que segueixen a la formalització de l'oposició.

La decisió de l'autoritat competent pot ésser recorreguda, en el termini de tretze dies naturals, davant la Secció Administrativa de la Batllia d'Andorra, la qual, després del tràmit d'audiència de la persona, de l'entitat posseïdora de la informació i de l'autoritat competent, dicta resolució en un termini màxim de tretze dies naturals, a comptar de la interposició del recurs jurisdiccional.

La resolució judicial és recurrible davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en els tretze dies naturals posteriors a la seva notificació.

Escoltada la persona, l'entitat posseïdora de la informació i l'autoritat competent, la Sala Administrativa del Tribunal Superior dicta resolució ferma i definitiva en un termini màxim de tretze dies naturals, a comptar de la formulació del recurs.

La interposició del recurs d'oposició inicial i del recurs jurisdiccional de primera i de segona instància suspèn l'execució de la decisió de l'autoritat competent.

En el cas que no es formuli oposició a la decisió positiva de l'autoritat competent, o que el recurs interposat sigui desestimat per resolució ferma i definitiva, l'autoritat competent porta a terme les actuacions destinades a complimentar la petició d'informació.

El procediment administratiu establert en aquest article no suposa cap menyscabament ni exclusió de les garanties que el procediment penal andorrà estableix en cas de delictes, que es mantenen a tots els efectes, i especialment per preservar els drets constitucionals a no declarar-se culpable i a no declarar contra si mateix.

Disposició addicional

1. En desenvolupament del que disposa l'article 9 de la Llei 14/2003, del 23 d'octubre, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, l'INAF pot negociar acords amb bancs centrals i autoritats de supervisió financera d'altres països amb la finalitat d'establir un marc per a una adequada supervisió de les entitats operatives del sistema financer. Els acords amb les autoritats de supervisió del sistema financer d'altres països que l'INAF conclou han d'establir un procediment d'intercanvi d'informació que queda delimitat pels principis rectoris següents:

a) L'entitat supervisora demandant accepta respondre demandes de similars característiques de l'INAF.

b) La demanda és efectuada per escrit i inclou concretament la informació sol·licitada.

c) La demanda inclou una descripció dels riscos i els motius que l'han justificat.

d) Si fos el cas, la demanda inclou una descripció de la presumpta infracció comesa.

e) La informació facilitada només pot ser emprada a efectes de controlar l'activitat en qüestió, sense que sigui possible la transmissió a qualsevol altra autoritat sense el previ consentiment de l'autoritat que facilita la informació.

f) L'entitat supervisora demandant i el seu personal estan sotmesos a normes de confidencialitat i secret professional similars a les establertes a nivell andorrà.

2. Quan l'intercanvi o l'actuació supervisora *in situ* faci referència a dades que incloguin informació sobre clients d'una entitat financera del Principat, l'INAF, amb caràcter previ a qualsevulla declaració, ha de notificar la demanda a l'entitat bancària i a la persona o les persones interessades.

Si l'entitat bancària o la persona o les persones interessades s'hi volen oposar han de seguir el procediment establert en l'article 8. L'INAF ostenta en aquest procediment la condició d'autoritat competent en els termes definits al mateix article 8.

3. La tramesa d'informació per part de les entitats bancàries andorranes, en el marc de l'aplicació d'un acord de supervisió de l'INAF amb un altre supervisor, no comporta ni constitueix una violació del secret professional ni tampoc no conculca les restriccions sobre revelació d'informació a les quals estan sotmeses les entitats i l'INAF.

En conseqüència, la tramesa d'informació no comporta cap classe de responsabilitat judicial, tal com s'assenyala a l'article 4 de la Llei de règim disciplinari del sistema financer després de la modificació establerta en la Llei 14/2003, del 23 d'octubre.

Disposició derogatòria

Queden derogades les disposicions legals d'igual o inferior rang en allò que quedin afectades per aquesta Llei, i en particular, les següents:

a) La disposició addicional tercera (intercanvi d'informació en matèria tributària) de la Llei de bases d'ordenament tributari del 19 de desembre de 1996, introduïda per la disposició final primera de la Llei 28/2008, de l'11 de desembre, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional del 29 de desembre del 2000, salvats els seus apartats 4 i 5 que es mantenen.

b) Qualsevol disposició contrària a les disposicions d'aquesta Llei relativa a la informació de la qual disposin les entitats bancàries i financeres amb seu social en el territori andorrà, que figuri en el Codi penal i a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional del 29 de desembre del 2000.

Disposició final primera

Aquesta Llei no modifica el regim d'intercanvi d'informació que regula la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat en rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Les sol·licituds d'intercanvi d'informació en matèria fiscal formulades per estats membres de la Comunitat Europea que siguin part d'un Conveni o Acord en els termes que estableix l'article 1, s'han de regir per les disposicions del corresponent Conveni o Acord i les d'aquesta Llei.

Disposició final segona

Aquesta Llei és d'aplicació per les peticions d'informació cursades en mèrits dels acords d'intercanvi d'informació o dels convenis de doble imposició que s'atorguin després de la seva entrada en vigor i que facin referència a exercicis fiscals posteriors a la data de signatura dels esmentats instruments o a obligacions fiscals generades a comptar de la mateixa data.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 13 d'agost del 2009, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, registrat en data 11 d'agost del 2009, sota el títol **Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IML, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal**, i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de Llei.

2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 22 de setembre del 2009, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 13 d'agost del 2009

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Proposició de llei de substitució dels impostos indirectes ISI, IMI, IPI i IAC per un impost sobre els beneficis de les activitats empresarials i professionals per obligació personal

Exposició de motius

I. El Principat d'Andorra ha expressat la seva voluntat d'adaptar progressivament el seu marc jurídic a les exigències de l'OCDE i de la Unió Europea -tenint especial rellevància les obligacions que es deriven de la declaració d'Andorra feta a París davant de l'OCDE el 2009-, fent així possible el creixement estable i la diversificació de l'economia andorrana cap a sectors estratègics. Per altra banda pretén incentivar el teixit empresarial Andorrà en el seu desenvolupament tecnològic, innovador, sostenible, i de responsabilitat social sense perjudicar el mercat interior ja existent.

II. Una de les eines que es contemplen a aquests efectes consisteix en la introducció d'estàndards de transparència, tributació directa i control.

III. La Llei és curta, no és reglamentista, seguint l'estil clar i concís de la Constitució del Principat d'Andorra de 14 de març de 1993. S'inspira en els seus principis, de legalitat, seguretat jurídica, eficàcia, de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals, en la línia de l'article 37 de la Constitució.

IV. La Llei grava els resultats obtinguts pels empresaris i professionals residents al Principat d'Andorra, ja siguin persones jurídiques o persones naturals, de forma compatible amb els sistemes tributaris vigents als països de l'OCDE.

V. El sistema tributari proposat en aquesta Llei fa convergir la tributació dels empresaris i professionals amb els sistemes de l'entorn geogràfic d'Andorra, d'acord amb les recomanacions promogudes per

l'OCDE en els darrers anys. És un sistema tributari que afavoreix els intercanvis amb l'exterior i les inversions estrangeres a Andorra sense sotmetre a l'economia tradicional andorrana a una càrrega econòmica que l'impedeixi mantenir una posició competitiva, atenent a les circumstàncies específiques del país.

VI. Aquesta Llei canvia el marc tributari indirecte que actualment grava l'activitat empresarial i professional a Andorra per una tributació directe, sense modificar substancialment la pressió fiscal global que s'aplica sobre l'activitat econòmica del país. Aquesta migració d'un marc fiscal indirecte vers un marc fiscal directe en les obligacions personals, juntament amb la tributació per obligació real, obre les portes perquè Andorra negociï l'intercanvi dins dels convenis de doble imposició, de forma que les empreses andorranes puguin accedir als mercats internacionals de serveis, tecnologia i creativitat... i l'economia andorrana es pugui diversificar per obtenir una major creació de valor econòmic i social.

VII. Aquesta Llei s'estructura formalment en dos capítols, vint articles, una disposició derogatòria i una disposició final.

Capítol I. Impost sobre les rendes empresarials i professionals per obligació personal

Article 1. Naturalesa, fet generador i obligats tributaris

1. L'impost sobre les rendes empresarials i professionals per obligació personal és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal, que grava la renda de l'obligat tributari segons les normes d'aquesta Llei.

2. Constitueix el fet generador l'obtenció de qualsevol renda provinent d'una activitat empresarial o professional de l'obligat tributari, sigui quina sigui la residència del pagador i amb independència del lloc on s'hagi produït.

3. És obligat tributari subjecte a l'impost d'aquesta Llei:

- a) Tota societat anònima o limitada andorrana;
 - b) Tota altre persona jurídica amb seu o domicili al Principat d'Andorra que obtingui qualsevol tipus de renda provinent d'una activitat empresarial o professional;
 - c) Tota persona física amb residència al Principat d'Andorra que obtingui qualsevol tipus de renda provinent d'una activitat empresarial o professional.
4. a) A l'efecte d'aquesta Llei, es considera activitat empresarial o professional:

i. Qualsevol activitat definida al subpart b) d'aquest apartat excepte en el cas que es tracti de lliuraments de béns o prestacions de serveis que es facin exclusivament a títol gratuït.

ii. Tota altre activitat realitzada per una societat anònima o limitada andorrana.

b)

i) Són activitats empresarials o professionals les que impliquin l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans, o d'algun d'aquests factors de producció, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o la realització de serveis o d'aspectes de la propietat intel·lectual relatives al comerç.

En particular, les activitats extractives, de fabricació, comerç, prestació de serveis, incloses les artesanes, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció i l'exercici de professions liberals i artístiques.

ii) Es presumeix l'exercici d'activitats empresarials o professionals quan estiguin previstes a la classificació d'activitats econòmiques d'Andorra (CAEA).

iii) Als efectes d'aquesta Llei es considera activitat empresarial el lliurament de béns o prestacions de serveis que suposin l'explotació d'un bé amb la finalitat d'obtenir uns ingressos continuats en el temps superiors a 6.000 euros anuals. En particular tenen aquesta consideració els arrendadors de béns.

Article 2. Tractats i convenis

Allò establert en la present Llei s'entén sense perjudici del que es disposi en els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern.

Article 3. Renda imposable

1. Constitueix el fet generador l'obtenció de renda provinent d'una activitat empresarial o professional, qualsevol que sigui la seva font o origen, per l'obligat tributari.

2. Les cessions de béns i drets en les seves diferents modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor de mercat.

Article 4. Base de tributació i crèdits fiscals

1. La base de tributació es calcula corregint el resultat comptable d'acord amb els ajustaments fiscals establerts en aquesta Llei i en el seu Reglament d'execució.

2. La base de tributació es determina pel mètode de determinació directa i, subsidiàriament, pel d'estimació indirecta, d'acord amb el que disposa, en

aquest últim cas, l'article 29 de la Llei de bases de l'ordenament tributari.

3. Es creen els crèdits fiscals corresponents als pagaments fets sobre la base de tributació per estimació indirecta per els pagaments a compte fets en el moment de la importació de béns sobre la base del marge total existent entre el preu d'importació i el de venda al detall, per a les persones que importen el bé però que no el venen directament al detall. Aquest crèdits fiscals seran per un percentatge de l'import pagat que s'establirà reglamentàriament segons les particularitats de cada sector.

Article 5. Ingressos i despeses computables

Són ingressos i despeses computables aquells que s'hagin hagut de comptabilitzar d'acord amb la normativa comptable vigent per a reflectir una imatge vertadera i fidel del patrimoni, de la situació financera i del resultat de l'exercici de l'empresari o professional, en atenció al desenvolupament de la seva activitat i de la propietat dels seus actius, respectant l'establert en aquesta Llei.

Article 6. Despeses no deduïbles

No són deduïbles dels ingressos, per determinar la base de tributació, les despeses següents:

a) Les quantitats destinades per l'empresari o professional a l'amortització dels seus actius que excedeixin de la depreciació efectiva que es pugui justificar tècnicament.

b) Els saldos de cobrament dubtós que compleixen algun dels requisits següents:

i. Es deguin per entitats públiques.

ii. Estiguin garantits o afiançats.

iii. Hagin estat objecte de renovació o pròrroga.

iv. Siguin deguts per entitats que, directament o indirectament, puguin exercir un control sobre l'obligat tributari, llevat que es demostrï, en aquest cas, la impossibilitat de què es puguin recuperar.

c) Les despeses de suport a la gestió quan no concorrin els requisits següents:

i. Que existeixi un contracte escrit, previ a la prestació dels serveis a rebre, que contingui la descripció detallada d'aquests serveis i, si escau, el mètode de distribució de despeses entre societats participants i tot altra dada necessària.

ii. La documentació generada pel suport a la gestió s'ha de presentar al Ministeri de Finances.

d) Els pagaments, tinguin la denominació que tinguin, realitzats per l'obligat tributari directament o indirectament destinats a retribuir capital propi.

e) Les quotes de l'impost sobre les rendes d'empresaris i professionals, que s'hagin de comptabilitzar com a despesa.

f) Les multes i sancions públiques.

g) Les liberalitats, excepte les realitzades a favor d'entitats sense ànim de lucre i que es destinin a la realització d'activitats d'interès general.

h) Els pagaments, tinguin la forma que tinguin, a l'òrgan d'administració de la persona jurídica.

i) En general, qualsevol despesa que no sigui necessària per a l'obtenció dels ingressos.

Article 7. Regles de valoració: regla general i regles especials en transmissions lucratives i societàries

1. Els elements patrimonials es valoren pel preu d'adquisició o cost de producció.

2. Es valorarà pel seu valor de mercat o valor raonable els següents elements patrimonials:

a) Els transmesos o adquirits a títol lucratiu.

b) Els transmesos als socis per causa de dissolució, separació dels mateixos, reducció de capital amb devolució d'aportacions, repartiment de la prima d'emissió i distribució de beneficis.

c) Els transmesos en virtut de fusió, escissió total o parcial, segregació i cessió global d'actiu i passiu.

d) Els adquirits per permuta.

Per valor de mercat o valor raonable s'entendrà el definit segons les Normes Internacionals d'Informació Financera.

3. En els supòsits previstos en les lletres a), b) i c), de l'apartat 2) d'aquest article, la societat que transmet els elements patrimonials ha d'integrar en la seva base de tributació la diferència entre el valor de mercat o valor raonable dels mateixos i el seu valor comptable.

4. En el supòsit previst en la lletra d), de l'apartat 2) d'aquest article les societats han d'integrar en la base de tributació la diferència entre el valor de mercat o valor raonable dels elements adquirits i el valor comptable dels lliurats.

5. En l'adquisició a títol lucratiu, la societat adquirent ha d'integrar en la seva base de tributació el valor de mercat o valor raonable de l'element patrimonial adquirit. Als efectes del previst en aquest apartat no s'entenen com adquisicions a títol lucratiu les subvencions.

6. L'adquisició i amortització d'accions pròpies no determina, per a la societat adquirent, rendes positives ni negatives.

7. La integració en la base de tributació de les rendes a les que es refereix aquest article es deu efectuar en

el període impositiu en què es realitzin les operacions de les que derivin dites rendes.

Article 8. Valoració d'ingressos i despeses

1. Els ingressos i les despeses es computen pels seus valors comptables, sempre que la comptabilitat reflecteixi en tot moment la veritable situació patrimonial de la societat, amb les especialitats i les excepcions previstes en aquesta Llei.

2. Totes les operacions realitzades per l'obligat tributari es valoren, a efectes d'aquesta Llei, pel seu valor de mercat en condicions de lliure competència. Per a la determinació dels preus de lliure competència s'ha d'aplicar, en el seu cas, els criteris de l'OCDE en relació als preus de transferència entre entitats vinculades.

3. Els subjectes passius poden sotmetre al Ministeri de Finances una proposta per a la valoració d'operacions efectuades entre persones o entitats vinculades amb caràcter previ a la realització de les mateixes. L'esmentada proposta s'ha de fonamentar en el seu valor de mercat o valor raonable.

4. Quan un element patrimonial o un servei hagin estat valorats a efectes fiscals pel valor de mercat o valor raonable, la societat adquirent del mateix ha d'integrar en la seva base de tributació la diferència entre l'esmentat valor i el valor d'adquisició, en relació al tractament comptable que correspongui.

Article 9. Compensació de pèrdues

Si d'acord amb les normes aplicables per a la determinació de la base de tributació, aquesta esdevé negativa, el seu import pot ser compensat en els set exercicis immediats i successius.

Article 10. Període impositiu

1. En el cas d'una societat, el període impositiu coincideix amb l'exercici social de la societat.

2. Per a la resta d'obligats tributaris, el període impositiu coincideix amb l'any natural excepte si l'obligat tributari o contribuent ho comunica a l'Administració i manté el mateix període per a totes les activitats que desenvolupa i per a tots els exercicis següents.

Article 11. Meritació de l'impost

La meritació de l'impost es produeix l'últim dia del període impositiu.

Article 12. Imputació temporal d'ingressos i despeses

1. Els ingressos i les despeses s'imputen en el període impositiu en què es meritin, atenent al corrent real de béns i serveis que els mateixos representen, amb

independència del moment en què es produeixi el corrent monetari o financer, respectant la deguda correlació entre uns i altres.

2. A sol·licitud de l'obligat tributari, el Ministeri de Finances pot aprovar normes específiques per a l'aplicació del previst en l'apartat anterior, a activitats, operacions o sectors determinats.

3. En el cas d'operacions a termini o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que s'efectuïn els corresponents cobraments, excepte que l'entitat decideixi aplicar el criteri del meritament.

4. Es consideren operacions a termini o amb preu ajornat, les vendes i execucions d'obra en les que el preu s'obtingui, total o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre el lliurament i el venciment de l'últim o únic termini sigui superior a l'any.

Article 13. Tipus de gravamen

El tipus general de gravamen és el 12 per 100.

Article 14. Quota tributària

S'entén per quota tributària la quantitat resultant d'aplicar a la base de tributació el tipus de gravamen.

Article 15. Deduccions de la quota tributària

1. De la quota tributària es dedueixen les quantitats següents:

a) Quan en la base de tributació de l'empresari o professional s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, l'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó d'un gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre les rendes dels empresaris i professionals. Aquesta deducció no pot excedir l'impost que correspondria pagar per aplicació d'aquesta Llei, si l'ingrés s'hagués obtingut a Andorra.

b) Quan entre els ingressos de l'empresari o professional es computin dividendes pagats per una societat no resident, el 100 per 100 de la quota tributària que correspongui als mateixos.

c) El 25 per 100 de les despeses de recerca i de desenvolupament. Són despeses de recerca i desenvolupament aquelles establertes pel Ministeri d'Economia.

d) El 15 per 100 de les despeses d'innovació. Són despeses d'innovació aquelles establertes pel Ministeri d'Economia.

e) El 15 per 100 de les despeses de formació del personal necessàries per al desenvolupament de l'activitat de la societat.

f) El 15 per 100 del sou net de tota persona en nòmina amb minusvalidesa o discapacitat, resident al Principat d'Andorra. Aquesta desgravació es modula segons el grau percentual de discapacitat d'acord amb els criteris oficials de modulació de les minusvalideses i les discapacitats.

g) El 15 per 100 de les inversions que efectivament es realitzin destinades a la conservació del medi ambient a Andorra en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

h) El 15 per 100 de les inversions destinades a promoure les activitats culturals dins d'Andorra en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

i) El 100 per 100 dels impostos pagats als comuns sobre rendes professionals o empresarials comptabilitzades com ingressos a la base de tributació.

2. Les deduccions no practicades per insuficiència de quota es poden computar en els set exercicis següents.

Article 16. Aspectes del règim de fusions i escissions relatiu a aquest impost

1. En els supòsits de fusions, escissions, segregacions i cessions globals d'actius i passius de societats, no s'integren a la base de tributació les rendes derivades de les esmentades operacions que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades.

2. En aquest supòsit cal que les societats resultants de la fusió i derivades de l'escissió comuniquin al Ministeri de Finances que s'han acollit a aquest règim, que només serà aplicable si existeixen motius econòmics vàlids que justifiquin la reestructuració empresarial de què es tracti.

3. Els béns i drets adquirits mitjançant la transmissió derivada de les operacions de fusió i escissió mantindran la valoració fiscal que tenien en l'entitat que transmet.

Capítol II. Gestió de l'impost

Article 17. Gestió de l'impost

El Ministeri de Finances executa les funcions de liquidació, inspecció i recaptació dels impostos establerts per aquesta Llei, en les condicions que preveu el reglament d'execució.

Article 18. Declaració, auto liquidació i ingrés del deute tributari

1. Tot obligat tributari està obligat a presentar i subscriure una declaració dels impostos establerts en aquesta Llei, a determinar el deute corresponent i a

ingressar-lo en les condicions que preveu el reglament d'execució.

2. La declaració de l'impost sobre les rendes empresarials i professionals s'ha de presentar dins del termini màxim d'un mes, comptant a partir del termini de sis mesos posterior a la finalització del període impositiu.

3. El Ministeri de Finances aprovarà els corresponents models de declaració en el termini màxim de tres mesos de l'aprovació d'aquesta Llei.

Article 19. Pagaments a compte

El Ministeri de Finances podrà establir l'obligació dels empresaris i professionals d'efectuar pagaments a compte de l'impost sobre les rendes d'empresaris i professionals en les condicions que s'estableixin reglamentàriament.

Article 20. Règim d'infraccions i sancions

El règim d'infraccions i sancions es regirà per l'establert en la Llei de bases de l'ordenament tributari i el reglament d'execució.

Disposició derogatòria

1. Queden derogats els impostos indirectes següents:

- a) Impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals (ISI);
- b) Impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers (ISI bancari);
- c) Impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança (ISI d'assegurances);
- d) Impost indirecte sobre la producció interna (IPI);
- e) Impost sobre les activitats comercials (IAC);
- f) Impost sobre les mercaderies indirecte (IMI).

2. En conseqüència queden derogades les lleis següents:

- Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis, de 13-4-2000.
- Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis d'assegurança, de 14-5-2002.
- Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers, de 14-5-2002.
- Llei 16/2004, del 3 de novembre, de modificació de la Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis.
- Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.
- Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

- Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

- Llei 3/2005, del 21 de febrer, de modificació del tipus de gravamen de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis bancaris i de serveis financers.

- Correcció d'errata del 18-1-2006 per la qual s'esmena l'error de transcripció en l'annex II de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

- Correcció d'errata del 18-1-2006 per la qual s'esmena l'error de transcripció en l'annex II de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

- Llei 12/2006, del 27 d'octubre, de modificació de la Llei 17/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis empresarials i professionals.

- Llei 13/2006, del 27 d'octubre, de modificació de la Llei 18/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre la producció interna.

- Llei 14/2006, del 27 d'octubre, de modificació de la Llei 19/2004, del 3 de novembre, de l'impost indirecte sobre les activitats comercials.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2010.

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877